

Sid 2 **LEDAREN:** En ny generation växer upp och för dem är ett fast arbetsförhållande och en betald semester inte en självklarhet längre.

TORSDAG 10 AUGUSTI. NR 32/2017

Kalasdags

Sidan 5

Kjell Westö tillbaka med ny roman

Sidan 9

Två vill bli ny stiftsnotarie

Sidan 3

Religiösa fältet breddas i Finland

Antalet samfund ökar, och alla som tror syns inte i statistiken. Siffrorna underskattar både muslimer och pingstvännen. **Sidan 4**

Vill väcka debatt

Sidan 2

Han blev mindre religiös, men gillar nåden

Sidan 8

Gallup: Vad gör du i höst?

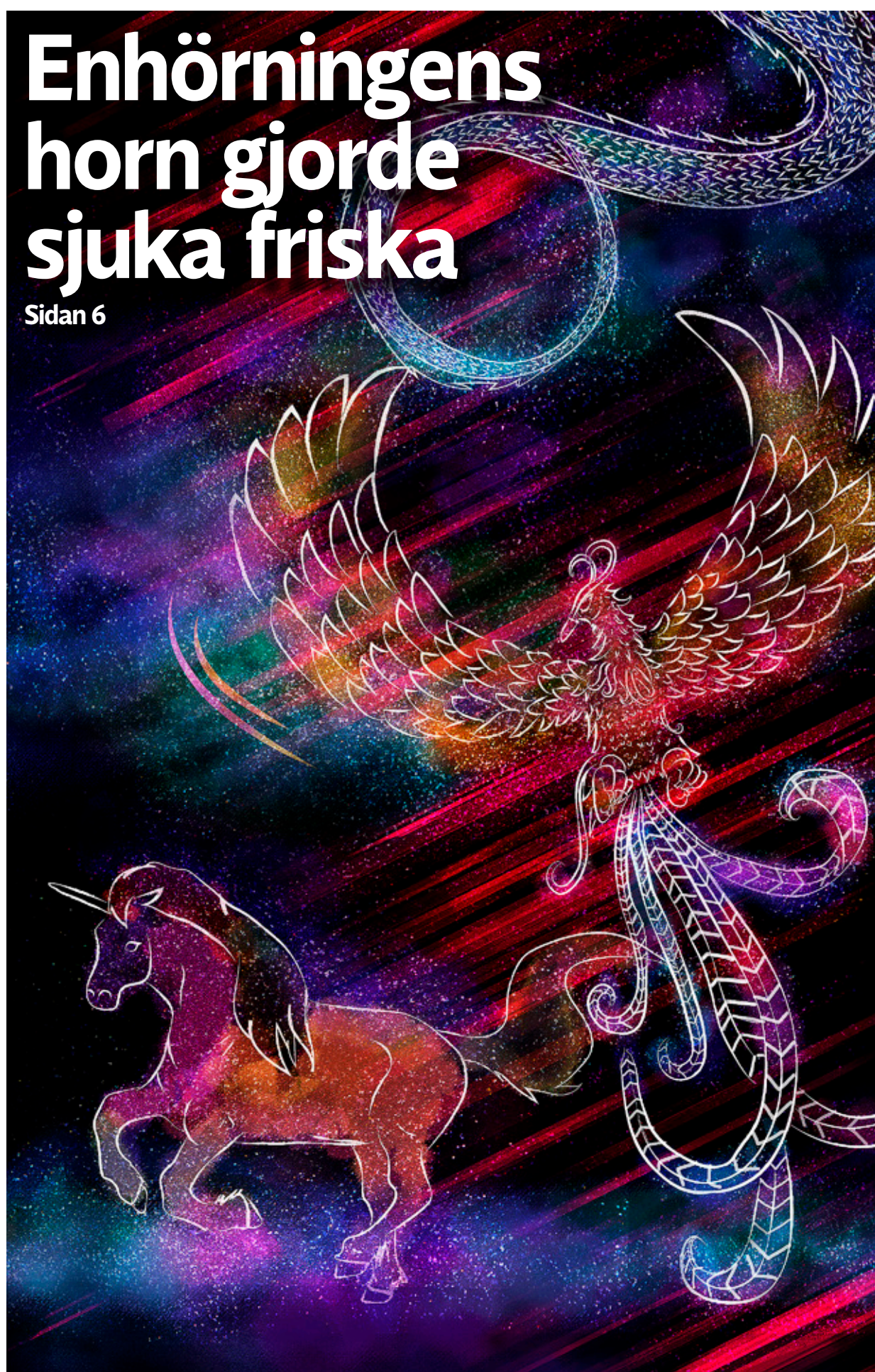
Sista sidan

Minnen är inte relik

Sidan 15

Enhörningens horn gjorde sjuka friska

Sidan 6

LEDARE MAY WIKSTRÖM

En ny generation utan garantier

SVENSKA YLE har följt med hur marknaden rör på sig för båtar och skärgårdsliv. Eller rättare sagt inte rör på sig. Det visar sig att båtförsäljarna suckar djupt. Privatpersoner som försöker sälja sina båtar drar också bekymrade andetag. Det är svårt att få ögonstenarna att gå åt. Båtbranschens centralförbund Finnboat har undersökt konsumtionsvanorna. På tio år har försäljningen av båtar halverats.

Av resultatet drar förbundet slutsatsen att finländarna inte längre vill sätta tid eller energi på att äga båt, utan hellre reser eller hyr något i stället. I samma veva åldras de gamla båtägarna, de som utgjorde den första stora "ärva-generationen" och som hade råd att skaffa båt eller sommarstuga. Deras ägodelar avyttras och frigörs nu i rask takt. Men nu tycks ingen vilja ha dem längre. Inställningen till ägande har överlag förändrats. Torp eller segelbåt är inte drömmen för alla. Den slutsatsen drar Finnboat. Den slutsatsen skymtar också i Yles artikel. Är folk – läs: unga – numera för bekväma?

NEJ, DET finns också en annan sanning. Artikeln och undersökningen blottar än en gång den djupa klyftan mellan våra generationer som ingen riktigt vill tala om. Den går ungefär mellan dem i 40-årsåldern och de under. Mest markant syns den mellan de unga vuxna och deras föräldrar, mellan dem som fortfarande har något som de efterkommande inte längre kan räkna med.

40+ är den sista generationen som trots samarbetsförhandlingar och nedskärningar fortfarande i grunden lutar på att det måste finnas en vardag med jobb, ekonomisk trygghet och lagstadgad semester någonstans bakom hörnet. Dagens unga söker tjuvotals sommarjobb för att finansiera studier – om de kommit in någonstans – och är väl bekanta med telefonförsäljaruppdrag, snuttjobb och nollkontrakt. Turlistan för jobbet är telefonsignalen som kanske ljuder om en timme Eller nästa dag. Eller inte alls.

De är också fullt medvetna om att de kanske inte har jobb ens efter att studierna är klara. Ett fast arbetsförhållande, en betald semester är ingen självklarhet längre. Allt flyter. Utom båten.

GENERATIONERNAS OFÖRSTÅELSE för varandras förutsättningar är problematisk. De äldre lever på en tro där allt går "bara man jobbar hårt och biter ihop".

Så blev de lärda av sina föräldrar, de som hade kriget och den efterföljande ekonomiska upprykningen i minnet. Berättelsen löd: Vi hade det dåligt, men skaffade en utbildning och jobbade upp oss. För dem som präglats med den storyn är det svårt att se att deras välmående, välutbildade barn balanserar i en tillvaro där det i värsta fall varken finns jobb eller uppsving att hämta. Eller att man kan jobba hårt för något utan att det går bra ändå. Följaktligen stämpas också de som inte följer det gamla mönstret lätt som lata eller kräsna.

Det här gör ont. För bägge parter. För vem vill säga högt att den ena har ätit en kaka som inte längre finns kvar.

May Wikström är chefredaktör för Kyrkpressen.

PROFILEN: SVEIN INGE OLSEN

"Det är skrämmande att alla människor ska tycka lika. Det leder till att folk inte längre får ha någon egen åsikt."

I protest mot apati

Han kallar sig en troende tvivlare. Svein Inge Olsen har alltid sagt att om Gud finns så måste han vara oföränderlig i en föränderlig tid. Att Gud nu verkar förändra sig hela tiden förvirrar. Trots det har han behållit sin tro.

TEXT OCH FOTO: JOHAN SANDBERG

– Även om jag sliter med tvivlen ser jag ingen mening utan tro. Jag tänker också på min far som inte fick möta sina två yngsta barnbarn. Jag önskar att han ska få göra det. Till det behövs tro, säger Olsen.

När vi möts plockar Svein Inge Olsen fram några böcker och en tidskrift om Protestfestivalen i hans hemstad Kristiansand i Norge.

Protestfestivalen är Olsens livsverk. Där debatterar deltagarna ofta frågor som har med kristen tro och religion att göra. Ett av årets debattämnen är helvetet. Frågan som ställs är om helvetet är avskaffat när det talas så litet om synd i kristna församlingar i dag. Och kan det finnas en himmel om det inte finns något helvete? Flera teologer och kulturpersoner ska diskutera.

– Pingstpastorn Peter Halldorf har kallat helvetet en platslöshet. Det är inte vad vi fick lära oss i trosrörelsen på åttiotalet. En platslöshet vare ju toppen för alla icke-troende som anser att livet här på jorden är ett helvete.

Han frågar sig om Gud kan förändra sig eller om det är vi som förändrar Gud.

– Den frågan är jätteviktig. Föräldrarna ska tala om för sitt barn vad som är rätt och fel. Men om de inte gör det? Ska barnet bara få gå ut i trafiken och bli överkört? Vi tänker oss Gud som en far som vägleder oss. Men om vi inte har några regler, finns Gud då? Samma

gäller helvetet. Många, även konservativa kristna, verkar ha avskaffat det.

Olsen är en av de tre personer som startade festivalen år 2000.

– Festivalen protesterar mot likgiltighet och apati. Kärnan i festivalen är debatten. Vi har föredrag, filmer, musik och konst. Publiken deltar också i debatten. Vi kallar oss Nordens värdefestival för någon motsvarighet till Protestfestivalen finns inte i Norden, sannolikt inte i Europa heller.

Redan det första året upptäckte arrangörerna att tiderna förändrats.

– Biskopen därifrån vi kommer mobbades plötsligt i tidningarna för sin syn på homosexualitet. Han var en mild person och hade inte ens uttalat sig i frågan. Det var bara en åsikt som fick gälla. De som ropade högst om tolerans var de minst toleranta. Det tyckte vi var farligt.

Därför ville de ha en festival där alla skulle få komma till tals.

– Vi inbjöd inte bara anarkister och kommunister utan också konservativa kristna att delta. Det var inte populärt i alla kretsar.

Men när den nya äktenskapslagen kom i Norge 2008 ställde de konservativa kristna inte upp i debatten.

– Trots att det var en värdeevolution på gång var det bara den liberala sidan som kom till tals i media. Vi irriterade oss på att kristna konservati-

va inte fick utrymme. Men trots att vi skrev ett provocerande brev till präster och pastorer ställde de inte upp. I en radiodiskussion senare gav en frikyrkopastor oss rätt: de anser att den nya lagen är dramatisk men de vågar inte uttala sig då de blir mobbade och överkörda. De höll sig tysta.

Stein Inge Olsen provoceras av det han kallar flockmentaliteten.

– Det är skrämmande att alla människor ska tycka lika. Det leder till en utveckling där folk inte längre får ha någon åsikt, där man ska hålla käft om man inte omfattar den allmänna åsikten.

Levde som Jesushippie

Innerst inne är Svein Inge Olsen en hippie. Men han är född 1963 och för ung

KYRKPRESSEN REDAKTIONEN

Ansvarig chefredaktör
May Wikström
tfn 040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Redaktionen i Helsingfors
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49/
040 831 6545
redaktionen@kyrkpressen.fi
Redaktionen i Österbotten
Norrmalmsgatan 21 A,

68600 Jakobstad
tfn 040 831 3599
Redaktörer e-post:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Ulrika Hansson
tfn 040 831 6322
Christa Mickelsson
tfn 040 831 6788
Johan Sandberg
(Österbotten)
tfn 040 831 3599
Nicklas Storbjörk
tfn 040 831 6545

Sofia Torvalds (tjänstledig)
Emelie Wikblad
tfn 040 831 6748
Webbredaktör:
webred@kyrkpressen.fi
Layout: Nicklas Storbjörk

Utgivare: Fontana Media Ab
Bank: Danske Bank
IBAN: FI34 80001301 158540
BIC: DABAFIHH

Paradbild: Malin Aho

Tryck: Botnia Print, Karleby

ADRESSÄNDRING

Kyrkpressen är en gåva till dig från din församling!

I regel uppdateras din adress också i Kyrkpressens adressregister när du gör en flyttanmälan. I annat fall, vänligen kontakta **din församling**. Om du beställer Kyrkpressen privat kontaktar du oss: prenumeration@kyrkpressen.fi.

KYRKPRESSEN ANNONS

Annonsredaktör:
Erika Rönngård
tfn 040 831 6614,
annons@kyrkpressen.fi

Annonspriser:
Färg 2,05 €/spmm
Svart-vit 1,65 €/spmm
+ **Moms 24%**

Radannonser:
4,50 €/rad inkl. moms.
Familjeannonser:
1 €/spmm inkl. moms.

Lämna in din annons på kyrkpressen.fi helt utan extra kostnad.
För familje- och radannonser per telefon, mejl eller post tillkommer 5 euro i serviceavgift.

Annonsdeadline torsdagar klockan 12 veckan före utgivning.

Annonsförsäljning:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Ludvig Andersson,
tfn 044 050 3020,

Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
eller 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationspriser:
Finland & Norden 65 €
Utlandet 84 €

ISSN 0356-1275

att ha upplevt rörelsens blomstringstid.

Han växte upp med en far som var djupt troende och som han ser som den finaste människan någonsin. Men som ung ville Olsen inte ha något med kristen tro att göra.

– Jag har alltid varit rädd för att dö. När jag var ung sadades det att Gud tar hem dem som dött. Det ville jag inte att skulle hända mig. I trosrörelsen där jag kom till tro 1984 predikades att Gud tvärtom inte vill någons död utan att de sjuka ska bli friska. Det stod i kontrast till den pietism jag vuxit upp i.

Det är den fysiska döden han är rädd för, förruttnelsen. Rädslan har inget med religion att göra.

– Därför irriterar jag mig på dem som

SVEIN INGE OLSEN säger att inget ämne är för brännande för att diskuteras under Protestfestivalen. Men ibland måste han kämpa med sig själv för att våga ta upp det han själv är rädd för, till exempel muslimsk fundamentalism.

säger att jag inte ska vara rädd, bara tro på Jesus.

Han beskriver trosrörelsen som intensiv och positiv.

– På sjuttioalet var jag idealist, ung och fattig och levde lite som en Jesus-hippie.

Jesusrörelsen på sjuttioalet fascinerar honom fortfarande, för den står i kontrast till den materialism han ser att präglar många kristna i dag.

– Trosrörelsen utvecklades till en klick där medlemmarna håller sig till varandra och det handlar mycket om pengar. Många kristna i bibelbältet i södra Norge stöder Fremskrittspartiet, ett individualistiskt och populistiskt parti. Som jag ser det är kontrasten till det Jesus predikade stor.

Han upplever att hans numera döda fars böner fortfarande bär honom.

– De senaste åren har jag upplevt sådant som jag inte kan förklara annars. Under en och samma dag 2010 fick jag höra att jag förlorat mitt arbete, att Protestfestivalen gått i konkurs och att min fru ville skilja sig. Hon krävde omvårdnaden av barnen.

Då började han en kamp. Först för att rädda huset, en förutsättning att få behålla barnen. Sedan för att få delad vårdnad om barnen. Han vann båda kamperna mot alla odds.

Protestfestivalen räddades också. En kristen affärsman räddade den genom att låna dem pengar.

– Jag ser det som att det finns en mening med festivalen.

SVEIN INGE OLSEN

FRÅN KRISTIANSAND I NORGE.

GIFT MED ULRIKA BACKAS FRÅN MAXMO, HAR TRE BARN FRÅN TIDIGARE FÖRHÅLLANDEN.

LEDARE FÖR PROTESTFESTIVALEN, FÖRFATTARE, JOURNALIST.

ÅRETS PROTESTFESTIVAL ORDNAS 5-10 SEPTEMBER. BLAND ANNAT MERETE MAZZARELLA DELTAR. TVÅ AV KLAUS HÄRÖS FILMER VISAS.

Två stycken sökte tjänsten som stiftsnotarie

DOMKAPITLET. Två personer har inom utsatt tid sökt notarietjänsten vid Borgå domkapitel, som blir ledig när nuvarande notarien **Clas Abrahamsson** går i pension.

De sökande är församlingspastorn i Borgå svenska domkyrkoförsamling och i Liljendals/Lapträsk svenska församling **Linus Stråhlman** samt gemensamma

kyrkoherden i Liljendals och Lapträsk svenska församling **Stina Lindgård**.

Val kan det bli redan i augusti, eller senast i september. Tanken är att den nya notarien ska börja sitt arbete vid årsskiftet.

Behörig som domkapitlets notarie är en präst som är förtrogen med kyrkligt liv i stiftet. Till notariens upp-

gifter hör bland annat att sköta personaladministrationen för stiftets präster och lektorer, att bereda och föredra ärenden vid domkapitlets sammanträden samt att fungera som sekreterare vid domkapitlets och stiftsfullmäktiges sammanträden. Notarien deltar också i rekrytering av präster i stiftet och ansva-

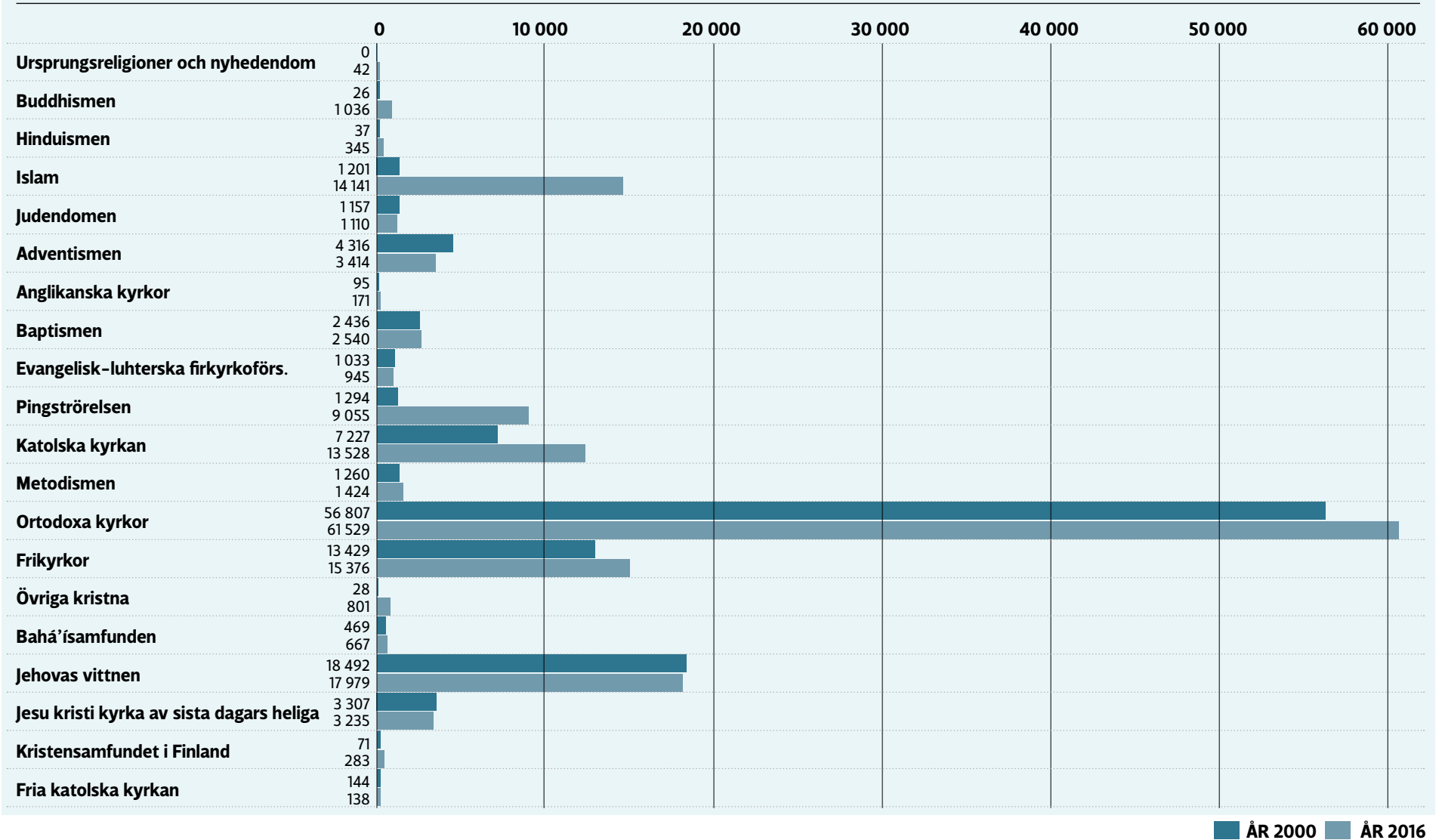
rar även för prästernas och lektoreernas matrikel. Dessutom ansvarar notarien för domkapitlets information.

Notarien betjänar hela Borgå stift och är stationerad i Borgå.

DOMKAPITELHUSET i Borgå.
FOTO: CHRISTA MICKELSSON/
ARKIV

MEDLEMMAR I RELIGIÖSA SAMFUND I FINLAND 2000 OCH 2016

■ ÅR 2000 ■ ÅR 2016

Finländarnas tro blir bredare

RELIGIONSTRENDER. I takt med att Finland blir mer sekulariserat blir fältet av religiösa minoriteter bredare. Men den officiella medlemsstatistiken berättar inte hela sanningen om finländarnas religiositet.

TEXT: EMELIE WIKBLAD GRAFIK: NICKLAS STORBJÖRK

– Sekulariseringen är ett tema som syns tydligt i den religiösa utvecklingen i Finland. Men den är inte entydig, vid sidan om den förändras religionen och blir mer mångsidig, säger **Jussi Sohlberg**, koordinator vid Kyrkans forskningscentral.

Det här syns bland annat i att antalet religiösa samfund ökar. I slutet av juni 2017 fanns vid sidan av den evangelisk-lutherska kyrkan och ortodoxa kyrkan 430 registrerade religiösa samfund i Finland (den här siffran inkluderar även en del lokala samfund och lokalförsamlingar). Det är en ökning från 411 bara sedan slutet av år 2016, det vill säga fem procent på ett halvår. De

”Vi glömmer ofta bort att långt ifrån alla som statistikförs som utan religiös tillhörighet är övertygade ateister.”
Jussi Sohlberg

registrerade religiösa samfunden har ökat i jämn takt under hela 2000-talet.

– Statistiken över medlemskap berättar om officiell religionstillhörighet i registrerade samfund. Den säger inget om hur människan identifierar sig eller om religiös aktivitet, säger **Tuomas Martikainen**, direktör för Migrationsinstitutet och doktor i religionsvetenskap.

Under 2000-talet har Finlands lutherska kyrka tappat medlemmar i stadig takt.

– Men dörren går också åt andra hållet. Antalet som skriver in sig i kyrkan har också vuxit stadigt, säger Sohlberg.

Han påpekar att människor i Finland, oberoende av religiös tillhörighet och aktivitet, fortfarande är intresserade av andliga frågor. För dem kanske andligheten får ersätta termer som religion och tro. Individuella upplevelser och jakten på livskvalitet blir viktigare än att tillhöra ett samfund. Han nämner meditation, yoga och mindfulness som typiska fenomen.

– Religionen försvinner ändå inte för att vi använder andra termer.

Även om Finland följer sekulariseringstrenden i resten av Nord- och

Västeuropa så ser den globala bilden annorlunda ut: antalet personer som bekänner sig till en religion ökar.

Invandrarnas religion syns inte

Gallupundersökningar om religion kan ge en annan bild än medlemsstatistiken. Martikainen berättar att ungefär 10–15 procent av den finska befolkningen ser religionen som en väldigt central del av sina liv. Bland dem är religiösa minoriteter starkt representerade, medan den lutherska kyrkan har ett stort antal medlemmar som inte är aktiva.

Invandringen bidrar också till att medlemsstatistiken inte ger hela bilden. Av den finländska majoritetsbefolkningen hör ungefär 75 procent till ett religiöst samfund, bland invandrare är fördelningen ungefär den motsatta.

– Statistiken ger uppfattningen att den invandrade befolkningen är betydligt mindre religiös – men det är inte sant, säger Martikainen. Officiell tillhörighet som vi har i Finland är inte naturligt i andra delar av världen.

Kombinationen invandrare och religion för lätt tankar till islam, men Sohlberg påpekar att det bland invandarna

också finns många kristna. Katoliker, pingst-karismatiska kristna och ortodoxa är tre huvudgrupper.

Enligt Martikainen kan vi utgå från att mellan hälften och två tredjedelar av den invandrade befolkningen är kristna. Ungefär en femtedel är muslimer.

Det betyder att den officiella siffran på drygt 14 000 muslimer i Finland ligger rejält i underkant, Martikainen uppskattar att här bor åtminstone 70 000 personer med muslimsk bakgrund.

Amerikanska tankesmedjan Pew Research Center uppskattar att det år 2050 kommer att finnas ungefär lika många muslimer som kristna i världen. Också i Finland ökar andelen muslimer gradvis, även om det i ett globalt perspektiv inte handlar om några stora siffror. Till den här utvecklingen bidrar både invandringen och den relativt höga nativiteten bland inflyttade muslimer. Ser vi något tiotal år framåt är det sannolikt att muslimer kommer att utgöra två till tre procent av befolkningen, enligt Martikainen.

Medier ger snäv bild

I den officiella statistiken räknas störs-

FINLANDS STÖRSTA FÖNSTER- & DÖRRLAGER

BILLIGASTE!

LEVERANS GENAST!

NORDIC sale

Granvägen 1, 68555 Bosund
T. 721 0111, sale@nordicsale.fi
www.nordicsale.fi

ARVS- OCH FAMILJEJURIDIK

Bouppteckningar, arvskiten, testamenten m.m.

Aktia Bank Abp
Private Banking
Juridiska tjänster
Helsingfors, tfn 010 247 6313*
Vasa, tfn 010 247 5185*

*Via fast linje 8,35 cent/samtal + 6,00 cent/min., från mobiltelefon 8,35 cent/samtal + 17,17 cent/min.

Aktia

Reseledare till Israel

045-78704666

Vill du bli reseledare för en grupp till Israel?

Ta kontakt! Du bestämmer! Vi fixar!

info@idealresor.eu **idealresor** **www.idealresor.eu**

resa du minns

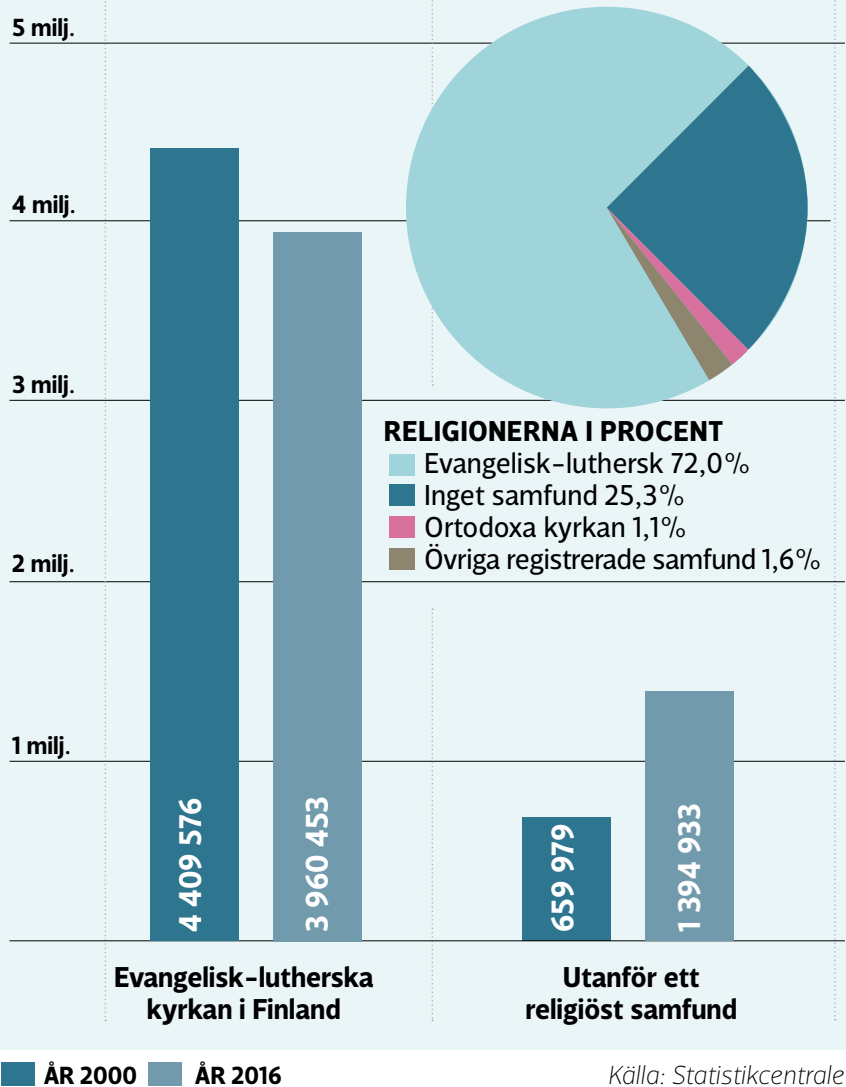
Annonsera i

KP
KYRKPRESSEN

Med en annons när du hela Svenskfinland.

annons@kyrkpressen.fi
www.kyrkpressen.fi

EVANGELISK-LUTHERSKA & SAMFUNDSLÖSA

ta delen av Finlands muslimer alltså in i de 25 procent av befolkningen som inte tillhör någon av folkkyrkorna eller något registrerat religiöst samfund. Det samma gäller också många pingstvännen och katoliker, samt största delen av Finlands buddhister och hinduer, berättar Sohlberg.

– Vi glömmar ofta bort att långt ifrån alla som statistikförs som utan religiös tillhörighet är övertygade ateister, säger han.

Religionen syns mera i nyhetsmedierna än den gjorde för 10–20 år sedan, konstaterar Jussi Sohlberg, även om det ofta sker genom kriser och negativa händelser. Religionen som tema som får synlighet i samband med globala politiska händelser och invandringsfrågor.

Tuomas Martikainen anser att medierna ger en snäv bild av det religiösa fältet. Ett exempel: Medier väljer ofta att fokusera på diskussionen om radikaliseringsbland muslimer, medan de missar en mycket mer central diskussion för muslimer som vuxit upp i Finland: Hur skapa ett islam som besvarar deras andliga frågor och samtidigt passar in i dagens finländska samhälle.

Kunskap kan bygga broar

Utvecklingen på det religiösa fältet i Finland följer alltså i stora drag två huvudriktningar: fortsatt sekularisering och diversifiering. För den lutherska kyrkan gäller det att ha koll på förändringarna i

det religiösa landskapet. Sohlberg betonar vikten av religionsdialog, något kyrkan i Finland varit ganska bra på åtminstone när det gäller de stora världsreligionerna som islam och judendom. Men han nämner även nyligen aktuella diskussioner om hur yoga och mindfulness kan användas i en kristen kontext, som ett exempel på hur kristendomens grundbudskap kan tillämpas i en föränderlig omgivning.

I framtiden kommer finländarna stöta på en mängd religiösa minoriteter från hela världen, traditioner som vi inte hade en aning om att existerade.

– I dag vet folk i genomsnitt mindre om religion, de är inte lika kunniga i religiöst tänkande som tidigare och har en svagare relation till religiöst engagemang, säger Tuomas Martikainen. Å andra sidan skulle det vara bra för människor att känna till mer om religioner, att ha en bra allmänbildning.

– Grundkunskap om religioner är en bra sak, som i bästa fall stärker vår förståelse för andra och hjälper till att bygga broar, säger Sohlberg. Oberoende av personlig övertygelse är kunskaper om religion viktiga, eftersom religionen på så många sätt är en fast del också av vår kultur och historia.

Källor: Statistikcentralen, Patent- och registerstyrelsen, Sohlberg, J & Ketola, K. "De religiösa samfunderna i Finland" (Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland 2012–2015)

Åttio år tillsammans på Lekholmen

HOLMLIV. Förra veckan tog många församlingsmedlemmar båten ut till Lekholmen för att fira holmens åttionde verksamhetsår.

TEXT OCH FOTO:
HANNA BJÖRKLUND

Johannes församling var arrangör och ungdomsarbetsledare **Lella Lindström** hälsade alla välkomna. Därefter inleddes jubileet med kaffe, bjudning och tårter.

– Det känns trevligt att fira Lekholmen och det är roligt att så många gamlyter från sjuttio-, åttio- och nittio-talet också kommit hit, säger Lindström.

Liten ö med stor betydelse

Holmen har en viktig plats i både äldre och yngre hjärtan. Här har människor funnit livskamrater, någon har till och med gift sig på ön och många har deltagit i skriftskolläger. Även för Lindström har ön betydtt mycket.

– Sedan 1974 har jag vistats

alla somrar här, man kan nästan säga att jag är uppvuxen på holmen. Men Lekholmen har inte bara stor betydelse för mig utan för alla ungdomar. Det är en speciell känsla här på holmen och jag tror kapellet också har en stor betydelse för de upplevelser ungdomar får härifrån. Det bidrar till stämningen och gemenskapen.

Ett svenskt rum

På ön finns för tillfället ett flertal ungdomsledare som inväntar konfirmander följande dag och en och annan holmbo som kommit hit för att slappna av. Lindström anser att verksamheten mår bra på holmen i dagens läge.

– Ön är fullsatt med konfirmander och det funge-

rar bra. Dessutom har holmboverksamheten börjat ta fart igen efter att den stannade av litet ett tag. Det finns mycket program för holmborna, det vill säga de som kommer och övernattar här på ön. Vi har barnens tisdagar, ungdomarnas onsdagar och möten för unga vuxna på torsdagar. Vi vill erbjuda ett svenskt rum för de unga. Något som dessvärre är aningen problematiskt är båtiddatabellen med sena avgångar tillbaka.

75 personer på mässa

Jubileumsfirandet avrundades med festmässa i kapellet på kvällen och omkring 75 personer, såväl gamla som unga, deltog. Efter mässan vandrade besökarna ner till bryggan för att vänta på sista båten tillbaka. Solnedgången var vacker, människor samtalade och känslan av samhörighet var påtaglig.

– Jag hoppas att vi fortsätter sköta om Lekholmen och att vi fortsätter att ta hand om naturen här. Holmen ska vara öppen för alla och den har en framtid, en svensk framtid, säger Lindström.

”Sedan 1974 har jag vistats alla somrar här, man kan nästan säga att jag är uppvuxen på holmen.”

Lella Lindström

MÅNGA ÄR de konfirmander som haft konfirmandläger på Lekholmen under årens lopp.

FESTIVAL VANDA

Resa till 1500-talet

Pilbågsskytte, marknad, picknick-konsert och Mikael Agricolas första finskspråkiga mässa. De här upplevelsorna är tänkta att föra besökarna tillbaka till medeltiden i Helsinge kyrkoby, i nu-

varande Vanda, som länge var hela huvudstadsregionens knutpunkt.

Helsinge medeltida dag, som på lördag ordnas för andra gången, har i år flera programpunkter inspirerad av reformationens märkesår.

När Martin Luther spikade upp sina teser år

1517 levde man här i Norden ännu kvar i medeltiden. När Martin Luther nu 500 år senare bjuder på middag får gästerna bekanta sig med den tidens matkultur och musikinstrument.

Medeltidsdagen program ordnas vid Helsinge kyrka S:t Lars, som bygg-

des på 1400-talet. Medeltidsguidning hålls även på svenska och **Eva Ahl-Waris** föreläser under rubriken *Tiggabröderna och birgitterna – ordnar som förnyade kyrkan före reformation*. På picknick-konserten Drömde mig en dröm framför **Ute Goedecke** och **Per Matt-**

son medeltida musik från Norden.

UTE GOEDECKE och **PER MATTSON** framför medeltida musik från Norden på medeltidsdagen i Vanda den 12 augusti.

SYMBOLER. En enorm silverfärgad enhörning i Åbo domkyrka förvirrade kyrkobesökare i våras.

– Vi har tappat bort medvetenheten om kristet symbolspråk, säger Laura Hellsten.

Hornet som botade

TEXT OCH FOTO:
CHRISTA MICKELSSON

En tre meter hög och nästan lika lång silverfärgad enhörning leder processionen ut ur den smockfulla domkyrkan i Åbo. Det är maj, kyrkodagar och reformationsmässanskriven av **Ulf Långbacka** firas en sen lördagkväll. Människorna i bänkarna mumlar. Varför en enhörning?

– Många människor har tagit kontakt och undrat vad enhörningen gjorde där, berättar **Laura Hellsten**, teolog och tillsammans med **Ingrid Weckström** en av kreatörerna bakom enhörningen.

De många kommentarerna fick Hellsten att inse att många kyrkobesökare är omedvetna om medeltida kristna symboler, som bland annat enhörningen, pelikanen och Fenixfågeln.

I slutet av förra sommaren reste hon runt i stora delar av Europa och besökte medeltida museer. Hon letade efter medeltida bildkonst som innehåller dans, som ett led i arbetet med den doktorsavhandling om dans och teologi hon som bäst håller på och slutför.

– Jag letade primärt efter dans i bildkonsten, men slogs också av de många medeltida djursymboler som användes i den kristna medeltidskonsten.

Enhörningen suddades ut

Från och med upplysningstiden började man i kyrkorna städa undan det som uppfattades som övernaturligt och ovetenskapligt.

– Det hade inte direkt med reformationen att göra, Luther var en medeltida människa. Men det gjordes både på katolskt och protestantiskt håll, i vissa fall mer på protestantiskt håll.

De många enhörningar som fanns i kyrkokonsten suddades i många fall ut, också i Finland.

Enhörningen är en symbol som använts i flera olika kulturer, bland an-

nat i österländska legender och rysk mytologi. I den kristna traditionen är enhörningen i första hand en Kristus-symbol men har även stark koppling till jungfru Maria. De första målningarna där enhörningen avbildas som en uppståndelsefigur kommer från 400–500-talet.

– Det kommer att stå mer om det i en artikel som **Anni Maria Laato**, universitetslärare och docent i systematisk teologi vid Åbo Akademi, håller på att sammanställa.

– Den heliga jungfrun är den enda som är ren i hjärtat och därmed den enda som förmår locka enhörningen till sig, den enda som kan röra den och har kraften att tämja den, säger Laura Hellsten.

Man tänkte sig att enhörningen kunde hela människor och att den kunde rena vatten genom att doppa sitt horn i vattenpölar.

– Det ska man förstå ur perspektivet att många på medeltiden var rädda för att bli förgiftade av bland annat orent vatten.

Kunde tämjas av jungfrur

Jungfru Marias egenskaper som enhörningstämjare överfördes i traditionen till vanliga jungfrur, eller nunnor i kloster. I konsten signalerade en liten enhörning intill en kvinna att hon var jungfru, vilket går att återfinna särskilt i olika draperier i interiörer.

Det var inte i huvudsak jungfruns eller nunnans sexuella avhållsamhet som enligt den medeltida synen gjorde hennes hjärta rent och alltså lämpligt för att tämja enhörningen.

– Jungfruns renhet kom från ett liv dedikerat till Gud, där avhållsamheten tillsammans med ett liv i bön, goda gärningar och fasta skapade en helhet. Men avhållsamheten var det som frigjorde kvinnorna till att leva självständiga liv där de inte var bundna av den biologiska reproduktionscirkeln.

**REFORMATIONS-
MÄSSAN URUPP-
FÖRDES** i Åbo domkyrka i maj. I januari 2018 framförs mässan på nytt i Åbo domkyrka, och filmas då även av Yle.

Hur kommer det sig att enhörningen blev en så viktig symbol i så många kulturer? Kan enhörningen ha funnits på riktigt?

– Enhörningen figurerar i folklören på alla möjliga håll, inte bara i den kristna traditionen. I antika reseskildringar kan vi läsa om enhörningar och i medeltida bibelöversättningar används termen enhörning för ett djur som fanns under Gamla testamentets tid. I dag får du leta efter forskare som menar att de funnits på riktigt. Men personligen finner jag det fascinerande att det skrivits så mycket om enhörningen i alla delar av världen. Vi vet inte varför den blev en så stark symbol för helande och det nya livet. Här tänker jag att vi måste lämna något öppet kring vad det är folk upplevt, som gjort att de tagit enhörningens existens på allvar, säger Laura Hellsten.

Hon säger också att den medeltida teologiska tolkningen är att enhörningen är ett av de djur som kommer att finnas i den nya skapelsen.

Narvalen utsattes för hornjakt

Laura Hellsten berättar att symboli-

ken kring enhörningen var både stark och utbredd. Det ledde till att det skapades en troféjakt kring enhörningar.

– Nunnor rövades till och med bort från klostren för att de skulle kunna användas som lockbeten. Manskickade in nunnorna i skogen och följde efter den för att kunna skjuta enhörningen som man trodde att de skulle locka till sig.

Efter att den religiösa symboliken försvunnit tog den medicinska praxisen över.

– Långt in på 1600- och 1700-talet fanns en fortsatt tro på att enhörningens horn kunde bota sjukdomar och beskydda från ondska. Detta tog det danska kungahuset fasta på och började sälja narvalarnas horn som enhörningshorn. I den tidens läkemedelsindustri var enhörningshorn en exklusiv raritet, både som beskyddande amuletter men även som pulver, säger Laura Hellsten.

Narvalen som lever i Norra ishavet jagades tills den blev utrotningshotad, på grund av sin framåtriktade huggtand som påminner om ett enhörningshorn.

LAURA HELLSTEN OM ENHÖRNINGEN I REFORMATIONSMÄSSAN I ÅBO I MAJ

”Bibeltexterna för söndagen då reformationsmässan firades handlade om bön och ordlös bön, om att inte rabbla upp ord i onödan. Arbetsgruppen ville att det skulle finnas många konstnärliga uttryckssätt i mässan. Musik, rörelse och poesi var redan givna, därför föreslog jag att vi kunde använda oss av bildkonst i predikan.

Jag och konstnären Ingrid Weckström jobbade aktivt tillsammans, men det var hon som kläckte idéerna. Ur mitt perspektiv som teolog är det svårt att fira reformationen utan att samtidigt också lyfta fram den brustenhet den fört med sig. Medvetenheten om symbolspråk är en av de goda saker vi tappat bort, lika så en medvetenhet om det mystiska, oförklarliga och ordlösa. Vi frågade oss vilken symbolik som passade bäst till söndagens texter och vilket djur vi kunde lyfta in i kyrkan igen, och valde enhörningen.

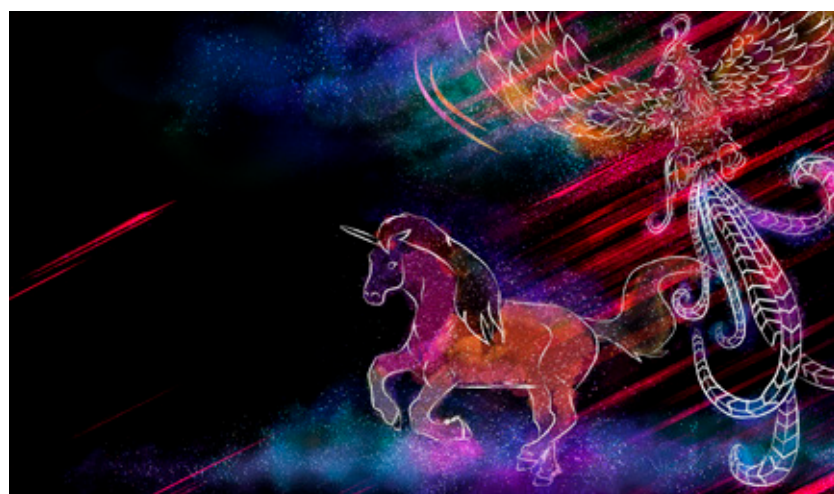
Vi ville inte släta över de starka bilder som finns i både Romarbrevet och profeten Daniels ord om att världens är brusten och att vår bön kommer till uttryck genom anden i ordlösa suckar. Enhörningen är en kristussymbol. När enhörningen kom in i kyrkan var den brusten. Tanken var att människor inte ens skulle förstå vad det är för delar som bärs in. I några av de delar som skulle fogas ihop till enhörningen fanns målningar. De representerade människor som är utstötta ur samhället av olika orsaker, på grund av till exempel sexualitet eller fysiska och psykiska handikapp. Målningarna, som utgjorde enhörningens kärna, kritiserade den typ av människosyn där endast den som producerar något är värdefull.

”Vi måste lämna något öppet kring vad det är folk upplevt, som gjort att de tagit enhörningens existens på allvar.”

Laura Hellsten

När predikan började sammanfördes enhörningens brustna delar i det som för oss var en bön. Målningarna blev enhörningens mitt, där hjärtat sitter. De larna återskapades till en enhet, som en symbol för hur Kristus helande kraft upprättar vår och världens brustenhet. I Kristus hjärta finns det plats för oss alla.

Välkommen att delta i mässan när den uppförs på nytt i januari nästa år!”

ENHÖRNINGEN OCH Fågeln Fenix var viktiga Kristussymboler under medeltiden, men försvann ur kyrkokonsten efter reformationen. ILLUSTRATION: MALIN AHO

Pelikanen och fågeln Fenix

Också pelikanen och Fågeln Fenix var under medeltiden viktiga kristussymboler.

– Det fanns en tanke om pelikanen att den pickade hål på sitt eget bröst för att mata sina barn med sitt blod, på samma sätt som Kristus offerar sig för människ-

ligheten. Fågeln Fenix, som uppstår efter att den bränts, var i den kristna traditionen en symbol för tanken om nytt liv genom Kristus död.

Draken hör också till de symboler som städades undan av kristenheten omkring 1600-talet.

– Draken sågs som ondskans symbol. Den kristna martyren Sankt Göran hörde ofta ihop med draken i kyrkokonsten, enligt legenden om honom och draken. Under upplysningen eliminerade man ofta draken från statyer och målningar, så att bara Sankt Göran finns kvar.

Storkyrkan i Stockholm är ett av undantagen. I den står en stor medeltida skulptur som föreställer Sankt Göran och draken. I den skulpturen anses Sankt Göran föreställa Sten Sture den äldre, riksföreståndare för Sverige i slutet av 1400-talet.

– Det som är extra intressant är att riddaren har en häst som bär ett förgyllt enhörningshorn som en del av sin rustning. Där finns alltså både draken och enhörningen bevarade, sida vid sida.

ELLIPS

Mitt namn är inte mitt

Jag skriver snabbt under ett mejl men får backa tillbaka och börja med en annan bokstav.

Mellan 1930 och 1985 var det obligatoriskt för kvinnor i Finland att ta mannens släktnamn när de gifte sig. På den korta tiden uppstod en konvention som hållit i sig. Även om allt fler kvinnor väljer att behålla sitt släktnamn tar fortsättningsvis mer än två tredjedelar mannens namn.

Visst kunde jag räkna upp de praktiska fördelarna med att byta namn: Det kräver färre förklaringar, det blir klart att vi hör ihop, vi behöver inte fundera på vilket namn framtida barn ska ha. Kanske blir det till och med lättare att undvika nyfikna släktutredare?

Nu får jag det att låta som det att följa traditionen är den enkla vägen att gå. Men egentligen är det mycket enklare att inte göra något alls. Av ren lättja kunde jag ha sluppet krånglet med att förnya identitetshandlingar, skriva under mejl och svara i telefon med fel namn. Billigare hade det också varit. Dessutom en lättja som så enkelt kunde döljas bakom värdesättande av min individualitet och motstånd mot föräldrade konventioner.

För mig var den största överraskningen känslomässig: Att se mitt namn på ett papper och inte känna igen det. Att inte veta hur jag ska skriva min egen namnteckning. På många sätt är det namn som varit mitt i 24 år – oberoende av vad jag tyckt om det – stadigt förbundet med den jag är.

Men egentligen fattades beslutet också på ett känslomässigt plan, bortom rationella argument, grundat på en önskan om att höra ihop med någon. Och när jag tittar på namnet under den här texten kan jag bara konstatera: Det blir vad jag gör det till.

EMELIE WIKBLAD

Den motvilliga musik-älskaren

SJUNGER. Micke Allén var tveksam till att ge ut en skiva och blev övertalad att uppträda på Humlefestivalen. Han har lämnat Svenskfinland och frikyrkan bakom sig och hittat sin musikaliska hemvist i Sverige.

TEXT: ULRIKA HANSSON

Det finns en intressant kluvenhet hos singer-songwritern **Micke Allén**. Han växte upp som pingstpastorson i Sibbo men har velat frigöra sig från den frikyrkliga stämpeln. Han älskar att göra musik, men lockas inte av strålkastarljus. En begåvad doldis som trivs med att vara just det. Inom kort spelar han och hans basist **Sven Lindvall** på Humlefestivalen i Nykarleby.

– Jag blev övertalad av en väldigt duktig övertalare. Han malde ner allt motstånd så till sist gav jag upp och tänkte ”det här blir roligt”.

Motsträvigheten hade sina orsaker.

– Att jag var tveksam förknippas jag med min frikyrkliga bakgrund. Numera är Humlefestivalen inte förkunnande kanske, och jag skäms absolut inte för min bakgrund, men jag vill inte få den etiketten igen.

Född i Kvevlax

– Jag minns lilla och stora stenen på en åker, typ sånt minns jag.

Micke Allén var bara tre och ett halvt när familjen flyttade från Kvevlax till Sibbo, så minnesbilderna från Österbotten är fragmentariska. I Sibbo bodde han tills han var arton år och sedan här Sverige, och numera Helsingborg varit hans hem.

– Jag är i Finland varje sommar, i Nyland och Österbotten där jag har familj och släktingar.

Han har haft spelningar i Finland, och han minns att han långt tillbaka i tiden också spelat på Humlefestivalen.

Nya texter ledde vidare

Micke Allén musicerade mycket inom

frikyrkliga sammanhang, också sedan han flyttade till Stockholm som tonåring. Att han lämnat det sammanhanget har inte varit ett medvetet val.

– Det är texterna som styr vart jag hamnat. Jag har skrivit det jag har tänkt på, och när det blev mindre av det religiösa så var det inte det som den publiken ville ha. Det bara blev så.

Finns det någon religiös yttring du fortfarande tilltalas av?

– Ja, jag vill ju inte låta flummig men ... att se det stora i världen. Det finns mycket att förundra sig över, det som är större än man själv. Ett uttryck som jag tycker är fint är nåden. Nåd är förknippat med tolerans, att inte döma. Det fanns mycket hårda domar över olika saker i den miljö jag växte upp.

Micke Allén gör alltid musiken först och texterna sen. Men texterna är väldigt viktiga för honom.

– En tid hakade jag upp mig för mycket på att allt skulle ha ett budskap. Det kan bli en kramp i det att man varje gång måste säga något som betyder mycket. Numera har jag lyckats skriva texter som är mer som ett vykort och en bild.

Texterna har alltid någon referens till hans eget liv.

– Men så fabulerar jag kring det. Så man kan tro att mycket är personligt fast det inte är det.

Det känns fint om det han skriver kan väcka något hos lyssnaren.

– Han som ägde studion där jag spelade in skivan gav mig en så fin komplimang när han sa att han hela tiden väntar på vad som ska komma näst i texten.

MICKE ALLÉNS musik kan beskrivas som både melankolisk och hoppfull.
FOTO: STEFAN ED

Är det lika enkelt att skriva om något glatt som om något svärmodigt?

– Det är svårare att skriva om något glatt så att det känns naturligt. ”I dag är det bra, jag sitter här och allting är bra!”, nynnär han improviserat.

– Tack för låtidén, säger han och skrattar.

Musiken är en bonus

Till vardags jobbar Allén som behandlingspersonal och musiklektör för ungdomar med bland annat adhd och autism. Musiken är en ”bonusgrej”, som han säger.

Det oaktat kom hans första skiva i höstas efter lite övertalning från hans goda vän och musikerkollega **Tomas Andersson Wij**, en känd svensk låtskrivare och sångare.

– Visst gav det mersmak. Det var förknippat med en viss gnutta ångest, men

Oväntad kärlek i Honduras

BOK

Kärlek i våldets huvudstad

Författare: Berthil Åkerlund

Förlag: Libris, i samarbete med Läkarmissionen

Det känns som rätt länge sedan jag haft en bok som den här i händerna, men på

åttio- och nittiotalen var så kallade dokumentärromaner relativt vanliga i kristen litteratur. Det är alltså en sann historia, uppbyggd på intervjuer, men skriven i romanform med instick från olika tidsperioder blandat med händelser i nuet. Greppet passar ovanligt bra för *Kärlek i våldets huvudstad*, en berättelse om svenskan Miriam som åker

jade barn. Parallellt berättar boken historien om den honduranske mannen som hon ska komma att gifta sig med, Alexis Mondragon.

Miriam uppväxt i det trygga, skogiga Piteå kontrasterar med hans uppväxt i drokartellernas och våldets Honduras, där den unge kunskapstörstande Alexis letar gamla exemplar av *Det Bästa* på soptippen och för första gången läser om Sverige (och Finland).

Varför väljer någon med flit ett farligt liv som kan komma att kosta en allt? Med hjälp av både barnomsanekdoter och dramatiska händelser i nuet

tecknar **Berthil Åkerlund** ett porträtt av en stillsam, anspråkslös kvinna som kanhända är idealist men också pragmatiker ut i fingerspetsarna. Det är onödigt att fråga sig hur mycket – eller snarare hur lite – en enda människa kan åstadkomma, det som är viktigt är att kavla upp ärmarna och göra vad man kan.

Åkerlund skriver medryckande och lättläst. Det är ingen tung historia detta, den är riktigt spännande på

sina ställen och alltigenom lågmält sympatisk. Miriam och Alexis kristna tro nämns men är på det hela taget ganska nedtonad. Boken ges ut i samarbete med understödjaren Läkarmissionen och är säkert tänkt att sprida kunskap om arbetet till en vidare krets. Kanske man också vill betona att även om mirakel sker, är det ofta vi som behöver utgöra det miraklet för varandra.

JOANNA NYLUND

Dit vi bär vår ensamhet

BOK

Den svavelgula himlen

Författare: Kjell Westö
Förlag: Schildts & Söderströms 2017

Vad passar väl bättre än att **Kjell Westös** *Den svavelgula himlen* utkommer just i augusti, den månad som bokens berättarjag, Helsingforspojken Sigge, älskar så innerligt. Augusti 1969 är också månaden då han för första gången träffar Alex Rabell. Det blir en händelse som oåterkalleligt präglar resten av hans liv: mötet är upptakten till historien om hur en liten krets vänner sammanflätas i en berättelse som inte går att lösa upp, ständigt formade av varandra.

På varma klippor och i sommardoftande vassvikar läggs grunden till ynglingarnas på många sätt ojämlika vänskap. Alex har efternamnet, statusen och pengarna (och familjehemligheterna, icke att förglömma). Så har han också lillasystemen Stella ur vilkens närmast magnetiska grepp Sigge inte lyckas frigöra sig. Hans egna familjeförhållanden kommer i skymundan av det rabellska imperiet. Pappans periodvisa drickande och frusenheten i moderns liv hanterar han på samma sätt som religionen: "Jag försökte hålla mig på min kant och inte låta mig beröras".

Det nyländska skärgårdsparadiset "Ramslandet" är navet kring vilken berättelsen snurrar, och Alex Rabells släktväning på Ehrensvärdsvägen i Helsingfors en annan viktig hållpunkt. Det råder inga tvivel om att bo-

ken är en värdig uppföljare till Westös tidigare Helsingforsromaner – här finns dofterna, adresserna och känslan. Österbotten, i sin tur, är en plats där Westö lite slarvigt men ändå rätt ömt placerar fromma släktingar.

Där Westö i *Hägring 38*, med dess drag av psykologisk thriller, gjorde en utflykt till något man kanske kunde kalla en ny typ av författarskap, är han i och med *Den svavelgula himlen* tillbaka på bekanta marker. Visst byggs en ödesmättad stämning skickligt upp, men när det är dags för upplösning kan det hända att den som väntat sig något spektakulärt blir en smula besviken. För långt mer än en thriller, är det här en bok om minnas sitt liv och att bära med sig en historia. Den är en berättelse om att bli äldre och om "en känsla av att nuet och det förflutna och framtiden existerade på samma gång, och att de alla hade betydelse men att man inte fick låta sig förhäxas av någon av dem."

Det är inte den som kan avsluta sitt liv med havsutsikt både från lägenheten i stan och från fritidsbostaden som vinner, men visst är denna bok på många sätt ändå de privilegierades berättelse. Det syns mig som om författaren helst slapp tänka på just detta, men att han inte kan låta bli. Han gör också några angelägna försök att låta andra röster höras. Dessa förblir ändå periferi, för ledmotivet är trots allt diskussionen om vänskapen, om föraktet, om tvivlet och om den gryende tron på kärleken.

■ CHRISTA MICKELSSON

det var en härlig process.

De båda musikerna har känt till varandra länge.

– Vi rörde oss i samma mylla i baptistkyrkan i Stockholm. Där fanns en intressant öppenhet och mycket musik. Men då var Tomas en liten grabb och jag en vuxen man.

De har inspirerat varandra genom åren.

– Han är en mecenatmänniska. Jag beundrar hur han hjälper fram andra.

Hemma i Sverige

Allén har alltid känt sig välkommen som finlandssvensk i Sverige.

– Attityden mot finlandssvenskar är överlag väldigt positiv. "Åh vad vackert", säger man ofta om språket och man tycker att finlandssvenskar ofta är bra på att vårda det.

Själv har han inte kvar sitt finlands-svenska uttal och säger att han skäms lite för det.

Att besöka Svenskfinland känns alltid väldigt bra tycker han. När det blir Humlefestival bor han hos en av festivalarrangörerna.

– Men skriv inte var, då kommer alla fansen och paparazzi, säger han.

HUMLEFESTIVALEN

• **Ordnas** 11–13 augusti på baptisternas lägerområde på Hummelholmen i Monäs, Nykarleby.

• **Har** genom åren vuxit till en bred och öppen konst- och musikfestival där målet är att alla ska få känna sig hemma oberoende av bakgrund.

• **Festivalen** organiseras av ett gäng frivilliga. Festivalområdet är drog-fritt.

• **I** årets program hittar man många band från både Sverige och Finland, workshops, performans, loppis, hemlagad mat, festivalgudstjänst med mera.

• **Mer** info: humlefestival.fi.

"Det kan bli en kramp i det att man varje gång måste säga något som betyder mycket."

PÅ TVÄREN CHRISTA MICKELSSON

Ni låtsas att livet låter sig kontrolleras

Under några kalla och fuktiga dagar för tretton år sedan målade vi som-

marstugan. Vi trodde att vi hade valt en grå färg men efter en halv kvadratmeter var det up-

penbart för alla inblandade att färgen var ljusblå. Jag lärde mig aldrig tycka om den.

Bristfällig planering låg bakom färgvalet. Vi bara klev in i järnvaruhandeln och valde en färg som verkade okej. Så har vi gått fram i livet: utan att planera

allt för mycket. Vi har fått barn i december (alla andra vet att man ska vänta till januari), köpt lägenhet i en ny stad på impuls.

Jag avundas i smyg människor som noggrannt överväger sina bostadsköp. Som har ett mål för vad de gör om fem år. Som i god

tid bekantar sig med färgkartor och beställer provburkar när de ska måla om. Som låtsas att livet låter sig kontrolleras fast de vet att färgerna på färgkartan har en annan nyans i verkligheten.

Alltså skulle vi välja den nya målfärgen med om-

sorg, ta tid på oss. Likväl fann vi oss i en situation då vi var tvungna att göra världsrekord i att så snabbt som möjligt handla målfärg och tillbehör. Vi rev färgkartan ur händerna på det jäktade affärsbiträdet och baserade vårt val på vaga löften om rödmylla.

Väl ute på holmen öppnade vi den stora hinken med målfärg och såg ett tunt lager vatten glänsa på ytan. Några strimror av de olika nyanserna, ännu inte sammanblandade, simmade omkring. Vi doppade penslarna och strök på det första lagret färg.

Tron höll genom sorgen

Att spela in en skiva var ett sätt för Rebecka Stråhlman att bearbeta sorgen efter en förlorad familjemedlem. Drömmen om ett eget album har hon burit med sig länge.

TEXT: HANNA BJÖRKLUND

Ut mot ett hav är titeln på Rebecka Stråhlmans debutalbum. Till vardags arbetar Stråhlman som församlingspastor i Borgå svenska domkyrkoförsamling, men musikintresset har alltid funnits i hennes liv.

– Mitt huvudinstrument är sång men jag spelar också flöjt, tvärflöjt och piano. Att ge ut ett album har länge varit en dröm.

Tillsammans med Stråhlmans vän, musikern och producenten Joakim Palmén, började hon arbeta aktivt med en skiva för ett och ett halvt år sedan. Med Stråhlman som vokalist och flöjtist och Palmén som ackompanjator blev resultatet en skiva med tio låtar. Nio spår på skivan är egna tolkningar av andra artisters låtar men skivan innehåller också en nyskriven sång, *Helig är*, som Palmén tonsatt och skrivit texten till.

Ett sorgearbete

De övriga låtarna på skivan är valda med omsorg och är låtar som betytt mycket för Stråhlman. Lovsångerna är viktiga för henne.

– De är mitt sätt att kommunicera med Gud, att be till honom och höra honom, säger Stråhlman.

Låten *Ut mot ett hav* från musikalen *Kristina från Duvemåla* har namngett albumet och var den sång som Stråhlman sjöng på sin brors begravning för två år sedan.

– Att skapa den här skivan har också hjälpt mig bearbeta sorgen efter att min bror tog sitt liv. Budskapet jag vill förmedla är att oberoende av vad man går

REBECKA STRÅHLMAN är aktuell med debutalbumet "Ut mot ett hav". FOTO: AMANDA GRÖNROOS

igenom så håller tron, säger Stråhlman.

Release på andligt hem

Skivan bjuder på låtar i både dur och moll, men innehåller mest lugna låtar. En genomgående röd tråd är gitarren som finns med på alla spår.

– Det känns fint att gitarren är så närvarande för det var också min brors huvudinstrument.

Releasen för skivan ägde rum på Kyr-

kans Ungdoms läger i Pieksämäki.

– Läget har betytt mycket för mig. När jag var barn var vi alltid på familjelägen. Jag och min man har också jobbat där och läget har blivit en tradition för oss. Där träffar vi vänner, blir inspirerade och upplever vi att vi är mest hemma, i andlig mening. Människor med olika bakgrund kan uppleva att de passar in och har en plats där. För mig som alltid umgåtts med människor från olika kristna

samfund och själv varit aktiv i många olika församlingar känns läget därför också som min plats. Låten *Sången om Kristus* på skivan har en direkt koppling till Kyrkans Ungdom, säger Stråhlman.

Rebecka Stråhlman uppträder i Lilla kyrkan i Borgå den 16 augusti klockan 18. Hon framför musiken på skivan tillsammans med Joakim Palmén och Amanda Henriksson.

Kommer i höst!

//

Sorg är det tillstånd där helt vardagliga och vanliga saker får oväntad betydelse. Frågan Hur mår du? blir omöjlig att svara på med mindre än fem minuter av förklaringar. Att gå till butiken blir ett ställningstagande. Att städa hemma blir ett arbete med de djupaste skikten i ens personlighet.

Patrik Hagman

Fontana Media ger ut cirka tio egna titlar per år. Vi har också ett stort utbud av böcker från andra förlag. Kika in i vår nätbokhandel på fontanamedia.fi.

Sorgens gåva är en vidgad blick
– Att förlora sin far, son och fru
Utkommer i september.

Patrik Hagman har upplevt flera stora förluster i sitt liv; inom loppet av några år förlorar han sin sexårige son i cancer och sedan sin hustru i en plötslig hjärnblödning. I sin bok skriver Hagman om vad som händer i en människa när sorgen så påtagligt kliver in i ens liv.

Foto: Christa Mickelson

ÅBO MUSIKFESTSPEL

Lätt komprimerad Wagneropera

Åbo musikfestspel firas denna sommar 9-19 augusti och på programmet finns nästan 30 konserter och evenemang.

En av höjdpunkterna i år är Richard Wagners opera *Parsifal* i lätt komprimerad konsertversion. Solistgardet håller hög klass: Parsifal parti sjungs av tysken **Klaus Florian Vogt**, känd för sina Wagnerroller.

Sopranen **Karita Mattila** framför Kundrys parti för första gången, likaså **Walteri Torikka** rollen som Amfortas. I övriga roller hörs **Matti Salminen**, **Tapani Plathan** och **Juha Kotilainen**. Chorus Cathedralis Aboensis och Åbo filhar-

moniska orkester dirigeras av **Ville Matvejeff**, festivalens konstnärliga ledare.

Parsifal firar reformationens jubileumsår, och såväl reformationen som religionens många skepnader i Åbo syns i år till exempel i valet av konsertplatser som Domkyrkan och Mikaelkyrkan (bl.a. en psalmkväll tillägnad Luther under ledning av **Hannu Taanila** 11.8, fritt inträde), Ortodoxa kyrkan, katolska kyrkan och Åbo synagoga.

Festivalens öppningskonsert hålls i Sigynsalen 9.8 med både barockarior, Brahms och nyare kammarmusik. Mer information hittas på www.turkumusicfestival.fi.

SOMMARMÖTE I KÅLLBY

11-13.8.2017

Tema: Träd in att se och smaka hur ljuvlig Herren är

FREDAG 11.8

Inledningsmöte kl. 18.
Kvällsmöte kl. 20.30.
Ungdomssamling kl. 23.

LÖRDAG 12.8

Mötestillfällen kl. 10, 13, 14.45 och 18.
Sångstund kl. 21. Ungdomssamling kl. 23.

SÖNDAG 13.8

Mässa kl. 10. Mötestillfällen kl. 12, 15 och 18.
Barnens sångstund kl. 14.

Radering på 98,0 mHz eller via www.lff.fi
VARMT VÄLKOMNA!

www.kyrkpressen.fi

Hitta församlingarnas annonsering också på webben!

Gå in på kyrkpressen.fi och sök på ort eller församling.

Annonsera i Kyrkpressen!

KP
KYRKPRESSEN

Med en annons når du hela Svenskfinland.
Spara energi och pengar!

Kontakta våra annonsförsäljare:
Ludvig Andersson 044 050 3020, **Jonny Åstrand** 050 092 4528
Eller via e-post: annons@kyrkpressen.fi
Annonsinfo på www.kyrkpressen.fi

Kika in i ...

Fontana Medias nätbokhandel
www.fontanamedia.fi
Alltid öppen!

LEDIGA TJÄNSTER

Hopp.
Samarbete.
Framsteg.

Finska Missionssällskapet arbetar långsiktigt för en rättvis och medmänsklig värld. Kyrkans budskap om hopp, tro och kärlek till medmänniskan har varit utgångspunkten för vårt arbete i nästan 160 år. Vi verkar i 30 länder tillsammans med mer än ett hundra samarbetskyrkor och -organisationer. Vårt arbete når omkring en miljon människor. Finska Missionssällskapet hör till de största organisationerna i världen inom missions- och utvecklingssamarbetet. finskamissionssallskapet.fi

Då vår nuvarande ledare går i pension, söker vi en ny **VERKSAMHETSLEDARE**

Finska Missionssällskapets arbete i världen är aktivt, mångsidigt och når ut till nya människor. Vi är en föregångare vad gäller att utveckla missions- och utvecklingssamarbetet tillsammans med internationella partners. Verksamhetsledaren är i nyckelställning i fråga om att inrikta resurserna och förnya arbetet under olika förhållanden.

Du ansvarar för den övergripande ledningen och utvecklingen av Missionssällskapet. Ditt nätverk omfattar kyrkliga och övriga aktörer i hemlandet samt internationella ekumeniska organisationer och partnerkyrkor. Även om du företräder Missionssällskapet, agerar du för hela kyrkans mission. Du stärker Missionssällskapets ställning som en allmänkyrklig aktör och kan förena andra missionsaktörer inom kyrkan. I ditt arbete ansvarar du inför Missionssällskapets styrelse.

Vi förutsätter engagemang för kyrkans samfälliga mission, gedigen ledningsförmåga och -erfarenhet samt lämplig högre högskoleexamen. Vi sätter värde på ett framtidsinriktat, visionärt och utvecklande grepp om ledarskapet. Vi förväntar av dig erfarenhet av arbete i internationella uppdrag, helst av missions- eller utvecklingssamarbete. Du känner förutom de ekumeniska organisationerna de inhemska kyrkliga instanserna samt dem som verkar inom missions- och utvecklingssamarbetet. Man känner dig i dessa nätverk och du åtnjuter omfattande förtroende i dem. För att lyckas i arbetet förutsätts det flytande interaktions- och samarbetsfärdigheter på finska, svenska och engelska samt trovärdig förmåga att möta människor i olika slags roller och situationer.

Vi erbjuder dig möjlighet att leda och utveckla en traditionsbärande, ledande aktör inom missions- och utvecklingssamarbetet, som lever starkt i tiden i ständig utveckling. Som stöd har du en erfaren och engagerad ledningsgrupp och personal. Uppdraget blir ledigt i slutet av hösten 2017. Sökandenas namn offentliggörs inte.

Dina frågor besvaras av ordförande för Finska Missionssällskapets styrelse, biskop Matti Repo (telefonmeddelanden förmedlas av Nina Kuusinen, tfn 044 275 4654) samt Arespartners konsult Pertti Leppäkoski, säkrast 15.8, 22.8 och 29.8 kl. 15 - 17, tfn 0400 623 115. Lämna din ansökan jämte löneanspråk via länken "Aresnets" på adressen www.arespartners.fi senast 7.9.2017.

Vasa kyrkliga samfällighet
rekryterar en

**KYRKAN
I VASA**

KOCK

i arbetsavtalsförhållande tillsvidare.

Länk till ansökningsblanketten:
<https://rekry.evl.fi/rekryse/#/joblist?unitId=1433>

Ansökningstiden går ut 1.9.2017 kl. 16.00.

vasaevl.fi

MARKNAD

UTHYRES

2r+kök Handelsep. 32, Vasa.
Hiss, inglasad balkong. Hyra
610e+v 17e/pers. 0407265543.

53m2 1-2r+k stilig lghet i
Vasa centr. 705e+ vatten
25e/pers. 0407265543

Hyr ut en tvårummare 53m2 (med klädrum och glasad balkong) i Nordsjö.
Hyra: 700€ + vatten
Tel: 050 30 633 30

ÖNSKAS HYRA

Jag är en flicka från Österbotten som påbörjar mina studier i Helsingfors nu i höst. Jag är dock utan bostad i Helsingfors eller i närheten av Helsingfors. Om du skulle kunna hjälpa mig med detta så ring 0440490014

Socionom student söker lägenhet i Helsingfors. Skötsam, djur- och rökfri. Maxhyra 550e. Annie, tel. +46736751389

Skötsam studerande vid Axxell, Aboa Mare önskar hyra lägenhet i Åbo. Vänligen kontakta Kim, 044-7705101.

Visste du att...

du kan lämna in din hyresannons via webben?

När du lämnar in via webben sparar du också serviceavgiften på 5 euro.

www.kyrkpressen.fi

Fadi's Pizza
Kebab och Grill

Öppet
Må - Fre 10.30 -21.00
Lö - Sö 12.00- 21.00

Västerstigen 2, Petalax
Tfn 044-559 9906

Caritas NärHjälp
Caritan LähiApu

Västerstigen 2, 66240 Petalax
Information på www.narhjalp.fi eller ring
Tfn. 0405077518

UNE VOLT

www.unevolt.fi 040-1663522

- Elinstallationer
- Felsökning och reparationsarbeten
- Elmaterial

Kontakt: Linus Uneholt
linus@unevolt.fi
tel: 040-1663522

Lador av hyvlat trä.
Timmer 8m² och 12m²
Även hyvlade lister och golv
i gammaldags stil.

Tuvasvägen 12, Malax
Tel. 050-514 9905

Trätjänst F Melin
Tel. 050-514 9905

Aqua Boats

Peter Hagner
Bjergavägen 14,
66140 Övermalax
Tel. 0500-907 348

BYGGENTREPRENADER • PLANERING • ÖVERVAKNING

- Bygglovsplanering
- Konstruktionsplanering
- Konsultuppdrag
- Övervakning av projekt
- Nybyggnationer
- Renoveringar

MBS
MASTER BUILDING SOLUTIONS

MBS • Industrivägen 4, 66100 Malax • Tel. 045-1660083

MALAX KROSS

Leverans av bergskross
och grusprodukter
från Malax och Pörtom
* Kalkförsäljning

Björn 0400-442 483
Marcus 0400-362 185

Välkommen till Malax!

MOTORBRÄNNLJÖR & DIESEL
TILL MYCKET KONKURRENSKRAFTIGA PRISER!!
KOLLA VÅRA TORKVILLKOR!!

Bränsletjänst Kent
66240 Petalax
050-321 3799 Kent Nordling

Skinnars Verkstad
www.skinnars.com

Reparerar amerikanska bilar

Mjölnergatan 15, Vasa, tfn 319 8600

13.8 Seniordans med Sirocco

Söndag 13.8 klockan 13.00-16.00.
Biljetter: 10€ på förköp,
12€ i dörren.

Aminne

Behöver du hjälp med något i ditt hem?

Vi sköter om ditt hus och trädgård

- gräsklippning
- vedarbete
- renovering, byggen
- städning inomhus och utomhus
- handla m.m.
- inredning och målar valfria motiv på en fondvägg.
- flyttservice och flyttstädning
- försäljning av dödsbo el. likn.

Ring F:ma A Ekström
050 589 9741.
Malax

ELfirma Antell Leif

- installation
- elmaterialförsäljning
- planering

050-5235391
leif.antell@pp.malax.fi

TA Elektriska Kb

Elinstallationer och Service | Elplanering | Lagerbutik
tommy.andtsjo@pp.malax.fi tel. 050 592 3478

Lediga bostadstomter

Yttermalax: Rölandet (nytt område!), Pixne
Övermalax: Holmasis, Emaus, Bjerga, Hinders
Petalax: Backen
Samt på Bergö och i Långåminne
Industrietomter bl.a. på Norra Brinken

Se närmare på vår hemsida www.malax.fi
Bernt Simons tfn 040 650 8060
Monica Asplund tfn 050 401 2405

MALAX KOMMUN
En utmärkt plats

- * bygger hus
- * renoverar
- * snickeridetaler
- * gör element för hus, villor, garage

LINDBERG CONSTRUCTION
Kaasastäet 32, Malax
www.lindbergconstruction.fi
0500-733701 ove.lindberg@pp.malax.fi

Det nya ränteskyddet ger hemmet en solid grund

Vi vill medverka till att våra ägarkunder bygger sina hem på en solid grund. Därför erbjuder vi dig en lång fast ränta: ett nytt, unikt ränteskydd. Den håller räntan på ditt bolån låg.

Läs mer om förmånen: op.fi/hem

WT
företagstjänster

Industrivägen 1
66100 Malax
Tel. 010-7788 456

Teollisuustie 1
66100 Maalahti
Puh. 010-7788 456

www.wtmalax.fi

INKAST BJÖRN VIKSTRÖM

Minnena som ger kraft

NÄR JAG hjälpte min fru att gå igenom och sortera hennes föräldrars kvarlämnade böcker förvånades vi över det stora antalet historiker över byar, folkskolor, föreningar, församlingar och kommuner. Det är glädjande att märka hur det överallt i vårt land tycks finnas entusiaster, som är beredda att sätta tid och kraft på att samla, dokumentera och presentera den lokala historien och de människor och sammanslutningar som format den.

JAG HAR under sommaren också haft glädjen att få predika i samband med olika hembygdsfester. Det har varit fint att märka det goda samarbetet mellan församlingen och olika föreningar på orten.

En förenande länk är den gemensamma ambitionen att stärka sammanhållningen i lokalsamhället. Ansvaret för musik, festtal, servering, parkering och andra praktiska arrangemang har fördelats mellan många olika aktörer.

Samtidigt kan jag på basen av mina erfarenheter från sommarens kulturella och kyrkliga festligheter inte undvika att känna en viss oro med tanke på framtiden.

Medelåldern på deltagarna är rätt hög: vad skulle det bli av förenings- och församlingsliv i våra bygder utan de många aktiva, kunniga och engagerade pensionärerna?

EN SÄRSKILD tonvikt under hembygdsfester läggs helt naturligt vid värnandet om bygdens kulturarv och gångna generationers seder och bruk. För mig som predikant har det känts viktigt att knyta an till minnas betydelse i kyrkans liv. Varje söndag firar vi till minnet av Jesu uppståndelse, och i varje högmässa läser vi texter, sjunger psalmer och firar nattvard för att hålla minnet av det Gud gjort för oss människor levande. Där hembygdsfesten slår vakt om identiteten och rötterna i hembygden, vill kyrkans gudstjänstliv understryka betydelsen av vår kristna tros rötter.

”Intresset för det förgångna ska inte utvecklas till ett slags regression.”

UTMANINGEN i såväl kyrkliga som kulturella sammanhang är att minnena ur vår gemensamma historia inte bara ska fungera som relikter, som vi tar fram till beskådande vid speciellt högtidliga tillfällen. Intresset för det förgångna ska inte utvecklas till ett slags regression tillbaka till ett förlorat, idealiserat ursprungstillstånd.

I stället bör målet vara att minnena ska kunna ge oss kraft, inspiration och uppfinningsriktighet med tanke på nuet och framtiden. Bara genom en ständigt levande och förnyande tolkning kan de minnen som formar oss som människor och som kristna upplevas angelägna även för yngre generationer.

Björn Vikström är biskop i Borgå stift.

REAKTION DANS

Dansar i danslokalen

Reaktion på artikeln om den svenska dansbandsgudstjänsten i KP29-30: Du ger inte vanliga danslokaler åt kyrkans folk? Så dansen måste flytta in i kyrkan? Urlöjligt! Man tror att man hamnat tillbaka till medeltiden då folk ännu var dumma och okunniga. Tror kyrkan de kan köpa medlemmar med så billiga knep? Kanske några som inte begriper bättre vad en kyrka är bra till.

Jag är en människa som går till danslokalen då jag vill dansa. I maj var jag till

Spa i Pärnu och fick dansa två gånger Saaremaa valssi med min manliga vän. Härligt! Bra motion får man av att dansa och så fin musik. För mig är det mycket trevligare än att spela fotboll eller idka någon annan sport. Men, då jag vill nalkas Gud ska det vara i kyrkan och med den värdighet det kräver. Vackra psalmer, Bibelns ord, tack!

ANNELI EKHOLM
Borgå

Semesterdagar

för närståendevårdare och vårdtagare på Härmä Spa i Ylihärmä 20-24.11.2017

Är du närståendevårdare? Vårdar du eller har du omsorg om någon närstående? Vill ni åka på semester tillsammans? Svenska Semesterförbundet ordnar i samarbete med Folkhälsan fyra dygns semester som är anpassad för både närståendevårdare och vårdtagare. Semestern riktar sig också till er som inte får stöd för närståendevård från kommunen. Vi erbjuder trevligt program och god mat i vacker omgivning.

Ansökan: Svenska semesterförbundet, Susanna Stenman, Raseborgsvägen 10, 10600 Ekenäs, tfn 050 304 7642. www.semester.fi (elektronisk blankett). Sista ansökningsdag är 22.9.2017

Mera information ger också:

Folkhälsan i Österbotten, Pia Nabb tfn 050 542 8175
Folkhälsan i Åboland, Eva Björkqvist tfn 040 516 5679
Folkhälsan i Nyland, Jonna Skand tfn 046 810 5037

folkhälsan

CoachCompanion

Tanka ny energi inför hösten...

Anmälningar till höstens **coachutbildningar** görs nu, allt från grundkurser till internationell certifiering (ICF). (Hangö - Helsingfors - Solvalla - Norrvalla - Mariehamn - Vasa)

Information om kursinnehåll och datum: coachcompanion.fi

Anmälan/frågor: info@coachcompanion.fi

Ring: Tom 050 381 4737
Christine 045 847 0443

VÄLKOMMEN!

Med omtanke och värdighet ombesörjer vi allt i samband med begravningar

ENEBERGS

BEGRAVNINGSBYRÅ

Strandgatan 2, Mariehamn
Tel 19 028 Jour 24 h
www.enebergs.ax

Sedan 1957

Medlem av Finlands begravningsbyråers förbund

www.kyrkpressen.fi

Suomi Finland
100

Finland 100-semesterpaket

100 € /dygn/pers.

Logi i dubbelrum, frukost, Finland 100-meny à la Härmä, fri tillgång till spa och gym samt inträde till restaurangdansen.
Gäller till 30.12.2017

Spasemester

119 € /2 dygn/pers.

Logi i dubbelrum, frukostar, fri tillgång till spa och gym samt inträde till restaurangdansen.
Gäller till 31.8.2017

HÄRMÄ SPA

Vaasantie 22, Ylihärmä
Tfn (06) 483 1600
www.harmaspa.fi

Böcker i nätet allkristet.fi
Och i vänstäderna Karleby & Jakobstad

Var dag är en sällsam gåva - en skimrande möjlighet

Församlingsförbundet rf. förvaltar för tillfället fyra specialfonder som stöder det kyrkliga arbetet på svenska i Finland. Under åren har förbundet fått ta emot fina gåvor att förvalta och tack vare dem kan vi ta vara på möjligheterna till kyrkligt arbete i vårt land varje dag.

Ta kontakt om du vill ge en gåva i form av en donation eller ett testamente för det kyrkliga arbetet i Svenskfinland.

Verksamhetsledare Kalle Sällström svarar på frågor, tfn. 050-3562 475, e-post: kontakt@forsamlingsforbundet.fi.

Församlingsförbundet rf
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
tfn. 050-3562 475
e-post: kontakt@forsamlingsforbundet.fi
konto: 405525-2219 Aktia

FÖRSAMLINGSFÖRBUNDET rf.

OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

KYRKOR VÄRLDEN

”Här står jag. En kvinna från Mellanöstern i Luthers talarstol.”

Pastor Najla Kasab från Syrien har utsetts till ledare för de reformerta kyrkornas världsallians, WCRC.

ISLAM ASIEN

Att vara muslim i Indonesien

Indonesien, med sina 260 miljoner invånare är det land i världen där det bor flest muslimer. Det skriver **Danielle Miettinen** i Kotimaa och påpekar att det globalt är en intressant fråga vilken typ

av islam dessa muslimer identifierar sig med. ”Den religiösa tolerans som rätt hittills har varit ett undantag i den muslimska världen ... Att bevara den form av islam som sammansmält med den lokala indonesiska kulturen blir allt svårare”, skriver Miettinen.

Hösten står för dörren

Vi åkte ut till Lekholmen och frågade sex personer vad de ska göra när sommaren övergår i höst.

TEXT&FOTO: HANNA BJÖRKLUND

CINA LAURLA, 16 ÅR:

1. I höst ser jag fram emot att börja gymnasiet och att finna nya vänskretsar.
2. Jag blir tredje årets hjälpledare i Petrus församling och jag kommer också att delta i Jesus Power Night och Project Love.
3. Det har varit roligt att vara på Lekholmen, det är det bästa jag vet! På grund av gemenskapen och den positiva attityden människor har här.

MELANIE NYBERGH, 15 ÅR:

1. Jag ser fram emot att få bli hjälpledare och att få leda grupper i redskaps-gymnastik.
2. I församlingen kommer jag att delta i hjälpledarutbildning och gå på Matteusonsdagar.
3. Roligast under sommaren har varit att vara på skriftskolläger, att komma hit som holmo och resan till Norge där jag fick se valar och vandra i berg.

OSCAR HERMUNEN, 15 ÅR:

1. På hösten ser jag fram emot skolan lite grann och att få komma tillbaka till stan.
2. Jag tror inte att jag kommer att delta i någon församlingsverksamhet i höst.
3. På sommaren har det varit kul att få vara på landet och arbeta med olika projekt där. Att bara vara, få sova och också att träffa kompisar.

KAROLINA SKOGSTRÖM, 17 ÅR:

1. Jag tycker om ishockey, så jag ser fram emot IFK-matcherna och även att få börja andra året i gymnasiet.
2. Antagligen deltar jag i Hjälpisträffar och kanske i konfirmationsläger.
3. Roligast under sommaren var resan till Italien och att sommarjobba på dagläger för barn på Drumsö.

ONNI PURHONEN, 16 ÅR:

1. Jag ser fram emot resorna vi kommer att göra med skolan. Jag går en Humanekologilinje och då reser vi runt i Finland.
2. Eventuellt fortsätter jag hjälpledarutbildningen.
3. Under sommaren har det varit skönt att få slippa skolan och få ha lite paus. Resan till Ryssland var också rolig.

CHRISTER ROMBERG, 30 ÅR:

1. I höst ser jag fram emot att få mitt första barn. Det känns både spännande och skrämmande.
2. Definitivt för jag kommer att leda församlingsverksamhet. Bland annat ungdomskvällar, hjälpledarutbildning och skriftskola.
3. Det har varit roligt att få ha konfirmationsläger på Lekholmen.

Pappa följer lille Per till söndagsskolan första gången och säger: – Du behöver bara gå i söndagsskolan i ett år. Per höjrar gråta och frågar: – Då kommer du väl och hämtar mig?

Ja, visst ska vi leva!

Det är värt ett kalas ...

... att Finland fyller hundra. Värt att fira är också att tron och församlingen har varit en viktig del av folks vardag – och är det fortfarande. Ungdomarna **Församlingsförbundet** (97), **Fontana Media Ab** (43) och **Kyrkpressen** (47) ropar hipp, hurra tillsammans med några av de fina församlingar vi finns till för.

Kom med på kalas i höst på följande orter:

- Karis ti 12.9**
- Åbo to 14.9**
- Närpes ti 19.9**
- Vasa on 20.9**
- Jakobstad to 21.9**
- Borgå on 27.9**
- Mariehamn må 4.9**

Bokförsäljning blir det nästan hela dagen. På kvällen utlovas en **kalaskväll** med glatt program. Sikta in dig på bokfest nära dig redan nu!